

PHILIP METTEN

PHILIP METTEN

“Tijd doorbrengen in een bioscoop,” zo schreef de Amerikaanse kunstenaar Robert Smithson in 1966, “staat gelijk aan een gat slaan in iemands leven.” De architectuur van moderne filmhuizen, merkt de kunstenaar op, is gericht op een immersieve ervaring. Met een zwart interieur, comfortabele zetels en een perfect afgesteld geluidssysteem wordt alles in het werk gesteld om ons van de buitenwereld af te sluiten, ons lichaam te vergeten en elk gevoel van tijd te verliezen. Voor de duur van een film in een bioscoop wordt zowel ruimte als tijd opgeschort. Niets van dit alles in *CINEMA* van Philip Metten, de modulaire en verplaatsbare structuur voor het vertonen van hedendaagse kunstenaarsfilms die de centrale ruimte van Zeno X Gallery inneemt. Hier worden films niet geprojecteerd in een pikdonkere en geluidsdichte ruimte die binnen de tentoonstellingsruimte werd gebouwd. Analooq aan de lens van een fotografische camera ontvouwt *CINEMA* zeven balkvormige kaders in de ruimte. Aan de ene zijde vormt de transportkist van het werk zelf het projectiescherm. De andere kant wordt afgesloten door een in aluminium bekleed vierkant wandpaneel dat een achthoekig sculpturaal reliëf draagt. De vier hoeken van het paneel doen dienst als lichtbakken en werpen een zacht licht op de achterwand van de tentoonstellingsruimte. Zo lijkt het alsof de structuur zelf als een projector functioneert. *CINEMA* heeft geen eigen zitjes. Het staat de gastinstelling vrij om de stoelen te kiezen die binnen het skelet geplaatst worden.

CINEMA is tegelijk sculptuur en architectuur: het interieur dat wordt afgebakend, is permeabel. De structuur bezit geen deuren of een ingang. Bezoekers kunnen de structuur via de zijkant betreden doorheen de aaneengeschakelde kaders. In zekere zin hoeft men *CINEMA* zelfs niet te betreden om de geprojecteerde film te bekijken. Beeld en geluid dringen naar buiten tot in de ruimte errond. Hier wordt er geen gat geslagen in onze levens. Metten's *CINEMA* verankert de lichamelijke ervaring van het bekijken van een film bewust terug in de condities van tijd en ruimte van de tentoonstelling.

Tijdens de tentoonstelling in Zeno X Gallery wordt in Metten's *CINEMA* de film *Medley 23 Feb.* Van Anne-Mie Van Kerckhoven getoond, de andere kunstenaar die gelijktijdig in de galerij tentoonstelt. De fluorescerende kleuren, digitaal gemanipuleerde beelden en samples van stemmen en geluiden in de film animeren als het ware de sculpturale drager – een krachtige ontmoeting tussen twee gelijkgestemde zielen.

In de ruimte voorafgaand aan *CINEMA* presenteert Philip Metten 12 collages. De werken verschillen in grootte, formaat en vorm en zijn de uiteenlopende resultaten van een proces dat centraal staat in de praktijk van de kunstenaar. Het gros van het werk van Metten kent een oorsprong in de dagelijkse activiteit van het samenplakken van snippers en stukken papier tot geometrisch complexe figuren. De resulterende grafische composities dienen vervolgens als de basis voor nieuw werk, gaande van sculpturen, wandreliefs tot grootschalige architecturale installaties. Het interieur van een bar in Antwerpen, BE (*BAR*, 2013), de scenografie voor een tentoonstelling in Extra City Kunsthal, Antwerpen, BE (*The Corner Show*, 2015) alsook de façade van de Kai Matsumiya Gallery in New York, US (*153. Stanton*, 2015) werden ontwikkeld door de een van de vele collages verticaal dan wel horizontaal te extruderen. Het stoere embleem dat de voorwand van *CINEMA* bekleedt, is bijvoorbeeld ook een driedimensionale vertaling van een tekening. Voor het restaurant *ESSEN* dat weldra geopend wordt in Borgerhout startte de kunstenaar opnieuw van een diagram dat hij achtereenvolgens plooid en als een inwendige enveloppe in een bestaand gebouw schoof.

Voor de tentoonstelling in Zeno X Gallery maakte Metten een nieuwe reeks collages. Hiervoor ging

hij aan de slag met zowel papiersnippers als de restanten van oude en afgeschreven maquettes in karton. Hiermee verleende de kunstenaar volume aan de inherente materialiteit van een collage. Ontelbare elementen van verschillende geometrische vorm, gelaagheid en kleur assembleerde Metten tot labyrintische, driedimensionale oppervlaktes. Terwijl de compositie van elk werk rond een verticale as werd gespiegeld, is de resulterende symmetrie bedrieglijk. Geen enkel element in deze collages is identiek. De rafelige randen van de snippers, lijmrresten en sporen van Tipp-ex, alsook de vele pen- en potloodlijnen verraden de tijd die het maken van deze werken heeft gevegd. Nauwgezet construeerde de kunstenaar elk van deze werken laag per laag horizontaal op een tafel in zijn studio – een omgekeerd archeologisch proces als het ware.

Van zodra de werken verticaal op de wand worden gehangen, ontstaat er een fascinerend spel van schaal. Terwijl de werken van op afstand gezien een uitgesproken picturaal karakter bezitten, vertoont elk werk, ongeachte de grootte, van nabij een fascinerende materiële en ruimtelijke diepte. De schier digitale aanblik die ze als totaalbeeld kennen, wordt versplinterd van zodra men naderbij komt. Dan overheerst tactiliteit. In dit fascinerend dubbelspel komen heden en verleden elkaar tegen. Onwillekeurig herkent men in de driedimensionale collages van Metten zowel Mesopotamische bouwwerken als hi-tech steden, art deco ornamenten en sci-fi ruimtetuigen. Dit retrofuturistische karakter wordt bovendien versterkt door het specifieke kleurenpalet dat de kunstenaar hanteert. Zijn voorliefde voor technisch tekenpapier en het fotokopieerapparaat zorgt ervoor dat een vaal roos, oranje, lichtblauw, grijs en zwart overheersen. Dit zijn niet de schreeuwerige kleuren van de publiciteit en reclame, maar de bleke tinten van administratie en berekening. De ruïnes en stadslandschappen die Metten oproept, blaken niet van belofte en vooruitgang, maar evoceren dystopie en leegte.

Philip Metten (°1977) woont en werkt in Antwerpen. Hij is docent in de opleiding Beeldhouwkunst en onderzoeker aan KASK / School of Arts, Gent.

PHILIP METTEN

“To spend time in a movie house,” American artist Robert Smithson wrote in 1966, “is to make a ‘hole’ in one’s life.” The architecture of modern cinemas, the artist noted, aims at an immersive experience. The black box interior, comfy seats and surrounding sound system disconnect you from the outer world, make you forget your body and lose every sense of time. For the duration of the film a movie theatre suspends both time and space. Nothing of this in Philip Metten's *CINEMA*, the modular and transportable apparatus for showing contemporary artist's films that occupies the central room of Zeno X Gallery. Here films are not projected in a pitch-dark and sound-proof room within the confines of the gallery. Not unlike the lens of a photographic camera, *CINEMA* unfolds seven rectangular box-like frames into the exhibition space. On one end the interior of the work's very own wooden shipping crate serves as the projection screen. The other side is closed off by an aluminum-clad square wall panel, adorned with a sculptural octagon relief. The four residual triangular shapes in the panel act as lighting elements that dimly illuminate the back wall of the gallery, as if the structure as a whole functions as a projector in and of itself. *CINEMA* has no seats of its own. Regular chairs can be put within the skeleton, a decision that rests with the hosting institution.

Sculpture and architecture at once, *CINEMA* clearly delineates an interior, albeit one that is permeable. The structure has no doors, let alone an entrance. One can enter the structure

from the flanks, through the sequence of frames. In fact, one does not even need to enter it to watch the projected film. Image and sound exceed its perimeter and blend with the surrounding environment. No holes are made in your life here. Metten's *CINEMA* fully reinscribes the bodily experience of watching a film within the spatio-temporal conditions of the hosting gallery.

On the occasion of the exhibition at Zeno X Gallery, Metten's *CINEMA* carries the film *Medley 23 Feb.* by Anne-Mie Van Kerckhoven, the other artist exhibiting simultaneously at the gallery. Radiant with fluorescent colors, digitally manipulated images and sampled voices and sounds, the film enters into an electrifying dialogue with its vessel – nothing short of a forceful meeting of like-minded spirits.

In the room preceding *CINEMA*, Metten presents a series of 12 collages. Different in size, format and shape, these works are the assorted result of a process that is at the core of the artist's practice. Most if not all of Metten's work is grounded in a daily activity of collaging bits and pieces of paper into geometrically complex configurations. The resulting graphical compositions serve as the basis for other work, ranging from sculptures, wall reliefs to larger architectural installations. Much-acclaimed projects such as the interior of a bar in Antwerp, BE (*BAR*, 2013), a scenography for an exhibition at Extra City Kunsthall, Antwerp, BE (*The Corner Show*, 2015) to the façade for Kai Matsumiya Gallery, New York, US (*153. Stanton*, 2015), all stem from extruding, either vertically or horizontally, the outlines of one of the artist's many collages. The bulky sign that decks *CINEMA*, for example, also originates from one such collage. For the restaurant *ESSEN* soon to be opened in Borgerhout, the artist started from a diagram which he folded and then inserted as an interior envelope into an existing building shell.

For the exhibition at Zeno X Gallery, Metten developed a distinctly new body of collages. Playing with both snippets of paper and remnants of old and abandoned models in cardboard, the artist bestowed the inherent materiality of a collage with volume. Innumerable elements of different geometrical shape, stratification, color and texture have been assembled into labyrinthine three-dimensional surfaces. Even though each work has been developed as a mirror-image, established on both sides of a vertical axis, the apparent symmetry is deceiving. Not a single element in any of these collages is actually identical. The frayed edges of the miscellaneous elements, specks of glue, traces of Tipp-ex, as well as the many pencil lines and marks betray the time that went into making these panels. Each work has indeed been painstakingly built up by the artist on a table in the studio, horizontally and layer upon layer, in a process of reverse archeology as it were.

Once the works are mounted vertically on the wall, a fascinating play of scale takes place. While manifestly pictorial from a distance, these works, regardless of their size, reveal a mesmerizing material and spatial depth when inspected at a close distance. The almost digital outlook they possess as a whole is shattered by a close-up view. Tangibility then prevails. Past and future irrevocably meet in this fascinating double play. The diverging images Metten's three-dimensional collages conjure up range from Mesopotamian edifices to hi-tech cities, art deco ornaments to sci-fi vessels. Their retro-futuristic character is further enhanced by the distinct color scheme the artist deploys. Given his predilection for technical drawing paper and copy machine reproduction, pale pink, orange, shallow blue, gray and black reign. These are not the bright colors of publicity or advertising, but the bland hues of administration and engineering. The ruins and cityscapes evoked by Metten don't bespeak promise and progress, but dystopia and desertion.

Philip Metten (°1977) lives and works in Antwerp. He is Professor in the sculpture Department and researcher at KASK / School of Arts, Ghent.

GALLERY 1

C-281118
2018
40,4 x 11,6 x 16,4 cm
collage on paper

C-090419
2019
134 x 134 cm
collage on paper

C-150618
2018
16,6 x 16,6 cm
collage on paper

C-260219
2019
8,7 x 7,7 cm
collage on paper

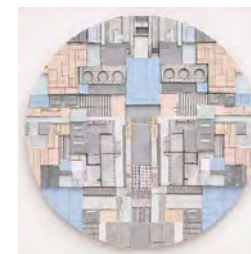
C-210119
2019
11,3 x 10,5 cm
collage on paper

C-140918
2018
41,4 x 41,4 cm
collage on paper

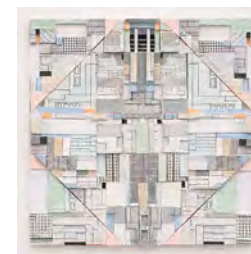
C-270219
2019
134 x 134 cm
collage on paper

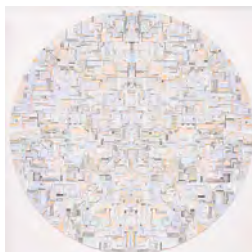
C-290818
2018
32,9 x 32,9 cm
collage on paper

C-190319
2019
45,2 x 11,8 x 18 cm
collage on paper

C-070718
2018
32,0 x 31,6 cm
collage on paper

C-020419
2019
134 x 134 cm
collage on paper

C-010818
2018
34,3 x 34,3 cm
collage on paper

GALLERY 2

CINEMA
2017
variable dimensions
aluminum, wood, Plexiglass and fluorescent lamps

computer animation 'Medley 23 Feb.'
by Anne-Mie Van Kerckhoven

all photos: Peter Cox

ZENO X GALLERY

FRANK DEMAEGD

MAY 17 - JUNE 29, 2019

OPEN WEDNESDAY TILL SATURDAY 1-5 PM

ZENO X GALLERY · GODTSSTRAAT 15 · 2140 ANTWERP BORGERHOUT · BELGIUM
TEL: +32 3 216 16 26 · FAX: +32 3 216 09 92 · INFO@ZENO-X.COM · WWW.ZENO-X.COM